

udstrakt Fredningen til Fuglenes Næder, saa troer jeg imidlertid rigtignok ogsaa, at man maa komme til at optage nogle flere individuelle Bestemmelser i Lovforslaget end dem, der findes i samme.

Tobiesen: Der er et Par foregaaende ærede Taler, som have henledet Opmærksomheden paa, at det efter deres Mening vilde være ønskeligt, om Fredningsbestemmelserne for det almindelige Vildt ogsaa fandt deres Plads i nærværende Lovforslag. Ministeren svarede hertil med en kort Bemærkning, at det forekom ham naturliger, at disse Fredningsbestemmelser først toges for ved en Revision af Sagtloven. Hvis nu en saadan var bebudet eller var nær forestaaende, saa skulde jeg ikke gøre den mindste Indvending herimod; men jeg antager rigtignok, at det vil have lange Udsigter med en Revision af de nævnte Fredningsbestemmelser, hvis den kun skal skee i Forbindelse med en Revision af den samlede Sags Lovgivning. Det forekommer mig desuden, at selve dette Lovforslag i Virkeligheden tildeels er en Revision af Sagtlovens Bestemmelser om Fredning. Denne indeholder jo aabenbart to forskjellige Afsnit, eet om Retten til at udøve Sagt og et andet om de Baand, som man gennem Fredning har villet lægge paa dens Udøvelse. Man har saaledes visse Bestemmelser i Sagtloven angaaende Fredning af det deri omtalte Vildt. Men til disse Bestemmelser har man saa senere knyttet andre om Fredning paa en noget anden Maade af visse nyttige Dyr. Revisionen af Loven af 1861 synes aabenbart saa meget mere at staa i en vis Forbindelse med Sagtloven, som ogsaa flere af de Dyr, som der her er Tale om, ere Gjenstand for Sagt. Da Diebliffet nu derhos er et saadant, at der er en almindelig Stemning for at ville frede om de forskjellige Arter af vilde Dyr, der boe her i Landet og ere omtalte i Sagtloven, saa forekommer det mig, at der er al Grund til, at man udvider nærværende Lovforslag til at indeholde samtlige Fredningsbestemmelser baade for de Dyr, der ere Gjenstand for almindelig Sagt, og for de Dyr, der særlig ere at ansee som nyttige for Agerbruget. Jeg skal derfor efter bedste Evne støtte et Ud-

valg, der vil gjøre sig det til Opgave, naar dette Lovforslag kommer til at foreligge det til Behandling, da deri at optage Fredningsbestemmelserne ogsaa for det almindelige Vildt.

Mourier-Petersen: Jeg er ganske enig med den sidste ærede Taler, og jeg skal derfor blot tillade mig med et Par Ord at supplere de Bemærkninger, han gjorde. Grunden til, at jeg for mit Vedkommende vilde ansee det for overmaade ønskeligt, om man samtidigt med at behandle dette Lovforslag ogsaa kunde gaae ind paa en Revision af Sags Lovens Bestemmelser med Hensyn til de i den omhandlede Dyrs Fredning, er netop, at en stor Deel af de Fugle og andre Dyr, der ere omtalte i Sags Lov, og som kunne henregnes til de egentlig jagtbare Dyr, ikke blot ere gode Dyr for Sags Skyld, men tillige nyttige Dyr, der gjøre Landbruget og Skovvæsenet ligesaa megen Gavn, som de her i Lovforslaget nævnte Fugle og andre Dyr, hvorfor de meget godt kunne henføres under dens Kategori. Jeg vil saaledes blot nævne Agerhøns og Bekkasiner. Det er Fuglevildt, som der jo sættes megen Pris paa af Sagskere, men det er tillige Fugle, som gjøre overmaade megen Nytte ved at tage mange Orme og Insecter; navnlig ere Bekkasinerne, som ofte ere Gjenstand for en hensynsløs Udølgelse i deres Ungletid, overmaade nyttige paa Engene, idet de fortære mange skadelige Orme. Det er ganske vist, at der er flere af de Dyr, som ere nævnte i Lovforslagets § 1, der derimod egentlig ikke saameget fortjene Plads blandt de nyttige Dyr, eller med Hensyn til hvilke der idetmindste burde tages nogen Reservation, saaledes at der ikke blev nedlagt et ubetinget Forbud med Hensyn til dem. Jeg kan saaledes ogsaa være enig med en foregaaende æret Taler (Carlsen) i, at der vel kunde være Grund til at tage et saadant Forbehold med Hensyn til Raager og Alliker. Der er endelig en Fugl, som ligeledes er nævnt her blandt de nyttige Dyr, men egentlig slet ikke er nogen nyttig Fugl, skjøndt vistnok Ingen vil falde paa at efterstrøbe den; det er Storfen. Den er i Grunden mere skadelig end gavnlig. Der er saaledes, kort sagt, megen Grund til at foretage forskellige